

Sygn. akt I Cz 62/14

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Mrozowicz

Sędziowie: SO Małgorzata Reizer

SO Jacek Saramaga/spraw./

Protokolant:st. sekretarz sądowy Barbara Belz

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014 r. w Przemyślu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela

Sądu Rejonowego w Przemyślu Sekcji Wykonywania Orzeczeń Sądowych

przeciwko dłużnikom

M. K.

o świadczenie pieniężne

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Przemyślu z dnia 27 grudnia 2013 r., sygn. akt. I Co 804/13

postanawia

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Przemyślu postanowieniem z dnia 27 grudnia 2013 r., sygn. akt I Co 804/13 oddalił skargę dłużnika M. K. na czynność komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Przemyślu J. P., polegającą na ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego.

W uzasadnieniu powyższego postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że opłaty i wydatki komornicze zostały w niniejszej sprawie ustalone zgodnie z obowiązującymi przepisami tj. 49 art. 2 i 39 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucyjnych (Dz. U. 2011.231.1376.j.t). Podkreślono również, iż opłata należna komornikowi w każdym przypadku umorzenia postępowania na wniosek wierzyciela nie może być niższa niż 1/10 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, i które w niniejszym wypadku wynosi 2 822,66 zł. Do ustalenia opłaty przyjęto taką właśnie wielkość kwoty stosownego miesięcznego wynagrodzenia. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy powołał przepis art. 767 k.p.c.

Powyższe postanowienie dłużnik M. K. zaskarżył zażaleniem, w którym domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia. W uzasadnieniu zażalenia dłużnik wyjaśnił, iż należną grywnę w kwocie 250 zł uregulował w dniu

30.04.2013 r. Podał również, że w dniu 5.05.2013 r. zapoznał się z zawiadomieniem komornika sądowego o wszczęciu postępowania egzekucyjnego i wezwaniem do dobrowolnego spełnienia świadczenia i pismem z dnia 6.05.2013 r. powiadomił komornika sądowego o zapłacie należności wysyłając dowód wpłaty.

Wobec powyższego w ocenie pozwanego postanowienie komornika sądowego zobowiązujące go do uiszczenia kosztów egzekucyjnych w kwocie 330,88 zł jest dla niego krzywdzące.

W odpowiedzi na skargę dłużnika komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Przemyślu J. P. wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika nie jest uzasadnione.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy podkreślić należy, iż w dniu 24.04.2013 r. do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Przemyślu J. P. wpłynęło zlecenie egzekucyjne z wniosku Sądu Rejonowego w Przemyślu. W dniu 30.04.2013 r. dłużnik M. K. został powiadomiony o wszczęciu postępowania egzekucyjnego i wezwany do złożenia wyjaśnień. Z kolei w dniu 9.05.2013 r. dłużnik złożył wniosek o „anulowanie wszczętego postępowania egzekucyjnego”, informujące, iż dłużnik uregulował należność w dniu 2.05.2013 r.

Z zalegającego w aktach komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Przemyślu J. P. sygn. Kms 46/13 (k. 150 dowodu wpłaty wynika, iż istotnie dłużnik uregulował należność główną w dniu 30.04.2013 r., nie zmienia to jednak faktu, iż wszczęcie postępowania egzekucyjnego – zleceniem wierzyciela z dnia 23.04.2013 r., było celowe.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 49 ust 4 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, jedynie w razie niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego opłaty o których mowa w ust. 1 i 2, uiszcza wierzyciel, w pozostałych przypadkach koszty egzekucyjne ponosi dłużnik.

Natomiast w rozpoznawanej sprawie komornik sądowy zasadnie umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone na wniosek wierzyciela Sądu Rejonowego w Przemyślu Sekcji Wykonywania Orzeczeń przeciwko dłużnikowi M. K. i prawidłowo w oparciu o treść art. 49 ust. 2 zd. 2 k.p.c. ustalił opłatę stosunkową w wysokości 1/10 wysokości przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, która wynosi 303,08 zł. Wobec zatem bezzasadności zażalenia podlegało ono oddaleniu.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.